

Η δουλεία στον πλούτο

/ [Γνώμες](#)

**«Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθόν ποι-ή-σω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;»
(Ματθ. 19.16)**

Έναν ἄνθρωπο μᾶς παρουσιάζει τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνω-σμα, πού πλησιάζει τόν Χριστό καί τοῦ ἀπευ-θύνει μιά εὐ-λαβή κατά τά φαινόμενα ἐρώτη-ση: «Δι-δά-σκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθόν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;». Τί νά κάνω, δηλαδή, προκειμένου νά κερ-δίσω τήν οὐρά-νια ζωή;

Ὁ Χριστός ὅμως δέν φαίνεται νά ἐντυπω-σιάζεται ἀπό αὐτήν τήν ἐξω--τερική του εὐσέβεια, γιατί στήν ἐρώτησή του ἤδη ἔχει διακρίνει ὅτι δέν τόν πλη-σιάζει ὡς Θεάνθρωπο ἀλλά ὡς ἕναν ἀπλό διδάσκαλο τοῦ Μωσαϊ-κοῦ νόμου. Γι' αὐτό καί ἀρ-χί-ζει τήν ἀπάντησή του μέ μιά ἐρώτη-ση: «γιατί μέ ὀνο-μάζεις ἀγα-θό; Κα-νένας ἄνθρωπος δέν εἶναι ἀγα-θός παρὰ μόνον ὁ Θεός». Ἄν, δηλαδή, δέν μέ ἀναγνω-ρί-ζεις ὡς Θεό, μή μοῦ ἀποδίδεις ἕναν χαρα-κτη-ρισμό πού ἀνήκει στόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος καί πραγμα-τι-κά ἀγαθός, ἀφοῦ σ' αὐ-τόν συγκεν-τρώ-νονται σέ ἀπόλυτο βαθμό ὅλες οἱ ἀρετές.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ θέλει νά δεί-ξει στόν ἄν-θρωπο ὅτι πρέπει νά εἶναι ταπεινός καί νά μήν ἀρέ-σκε-ται στούς ἐπαίνους καί τίς κο-λακεῖ-ες τῶν ἄλλων. Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη συμβουλή πού ἔμμεσα προσφέρει ὁ Χριστός στόν συνομιλητή του, προ-κει-μένου νά ἐπιτύχει τόν σκοπό του, νά κερδίσει τήν οὐράνια ζωή.

-Καί συνεχίζει ὁ Χριστός τήν ἀπάν-τησή του. Γνωρί-ζεις, τοῦ λέει, ὡς Ἰουδαῖος, τίς ἐντολές πού ἔδω-σε ὁ Θεός στόν Μωυσή. Ἀπλά καί καθημερινά πράγματα ζη-τᾷ ὁ Χριστός ἀπό τόν ἄνθρωπο τῆς εὐαγγελικῆς περι-κοπῆς. Δέν τοῦ ζη-τᾷ τίποτε δύσκολο καί ἐπίπονο. Μέ φιλάνθρωπο τρόπο ἐπιμέ-νει πρῶτα στά εὐκολότερα, γιατί γνω-ρίζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀσθε-νής καί δέν ἀντέχει μεγάλα βάρη. Ἐντολές εἶναι καί αὐτές τοῦ Θεοῦ καί θά ἐξα-σφάλιζαν στόν ἄν-θρωπο τοῦ εὐαγγελίου τήν αἰώνια ζωή πού ποθοῦσε.

Ὁ συνομιλητής του ὅμως τόν βε-βαιώνει πώς ὅλα αὐτά τά ἔχει τη-ρήσει ἀπό τή νεανική του ἡλικία καί γι' αὐτό ἐπιθυμεῖ τώρα κάποια δυσκολό-τερα καθήκοντα καί κά-ποιες βαρύτερες ἐντολές νά τηρή-σει.

Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ ὑπο-δει-κνύει τότε τή μία ἐντολή πού τοῦ ἀπο-μέ-νει νά ἐκπληρώσει: «ὑπάγε πώλη-σόν σου τά ὑπάρχοντα καί δός πτω-χοῖς καί δεῦρο ἀκολούθει μοι». Ἄν ἔχεις, τοῦ λέει, τηρήσει τόν νό-μο τῆς Παλαιᾶς Διαθή-κης, μένει τώρα νά τηρήσεις καί τίς δικές μου ἐντολές, νά βαδίσεις τόν δικό μου δρόμο. Γιά νά τόν βαδίσεις ὅμως εὐ-κολα καί ἀπρό-σκοπτα, πρέπει νά τι-νάξεις ἀπό πάνω σου τό βαρύ φορ-τίο τοῦ πλούτου, νά μοιράσεις τά ὑπάρχοντά σου στούς πτω-χοῦς καί ἀνάλαφρος νά ἀκολουθήσεις τόν νέο δρόμο πού σοῦ ὑποδεικνύω.

Ἀπέναντι στίς πολλές ἐντολές τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου ὁ Χριστός βάζει μό-νο μία, τήν ἀπόρριψη τῆς φιλαρ-γυρίας. Τήν ἐξήγηση μᾶς τήν δίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος πού ὀνο-μάζει τή φιλαργυρία ρίζα ὅλων τῶν κα-κῶν. Κατά συνέ-πεια, ἂν κόψουμε τή ρίζα τῶν κακῶν, μποροῦμε νά ἀποκτήσου-με ὅλες τίς ἀρετές. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός προτείνει «πώλησον τά ὑπάρχοντα σου καί διάδος πτω-χοῖς καί ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρα-νῷ».

Ἄς προσέξουμε ποιᾶ εἶναι ἡ ἀνταπόδοση τοῦ Θεοῦ στή θυσία τοῦ ἀνθρώ-που. Μοιρά-ζεις γήινα ἀγαθὰ καί κερδίζεις οὐράνια. Σκορ-πί-ζεις μι-κρά πράγ-μα-τα καί παίρνεις ἕναν ἀκένωτο καί αἰώνιο θησαυρό. Ἀδια-φο-ρεῖς γιά φθαρ-τά ἀγαθὰ καί ἀπολαμ-βά-νεις τά ἄφθαρτα. Καί ὅχι μόνον αὐ-τό, ἀλλά γίνεσαι καί ἀκόλου-θος τοῦ Χριστοῦ. Γιατί τί σημαίνει «δεῦρο ἀκο-λούθει μοι»; Σημαί-νει ὅτι θά εἴ-σαι πάντοτε κοντά στόν Χριστό, θά βρίσκεσαι ἐκεῖ πού βρίσκεται, θά κα--τοικεῖς ἐκεῖ πού θά κατοικεῖ. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως τῆς εὐαγγελικῆς πε-ρι-κο-πῆς δέν ἦταν ἕτοιμος νά ἐφαρ-μόσει αὐτή τήν ἐντολή καί νά ἀκο-λουθήσει τόν Χριστό καί ἔχασε τήν αἰώνια

ζωή.

Άλλά ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ ἀπευθύνεται καί σέ μάς. Μάς καλεῖ νά τόν ἀκολουθήσουμε ἀποδεσμευόμενοι ἀπό ὅ,τι μάς συν-δέει μέ τή γῆ. Διότι ὅ,τι μάς συνδέει μέ τή γῆ, μάς ἀπομακρύνει ἀπό Ἐκεῖ-νον, μάς ἐμποδίζει νά τόν ἀκολουθήσουμε. Γιά ἄλλους μπορεῖ νά εἶναι ὁ πλοῦτος, γιά ἄλλους ἄλ-λα ὑλικά πράγματα, γιά ἄλλους ὁ ἴδι-ος ὁ ἑαυτός τους.

Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας καί ἄς βροῦμε αὐτό στό ὁποῖο ὑστεροῦμε. Γιατί τίποτε δέν ἀξί-ζει ὅσο ἡ αἰώνια ζωή γιά νά τή στε-ρη-θοῦμε γιά κάτι προσωρινό καί ἐφή--μερο, ὅπως τή στερήθηκε ὁ ἄν-θρωπος τοῦ σημερινοῦ εὐαγγε-λίου. Ἄς θυσιάσουμε, λοιπόν, τόν ὅποιο πρό-σκαιρο θησαυρό μας, προκειμένου νά ἀπολαύ-σουμε τούς θησαυρούς τοῦ οὐρανοῦ αἰωνίως.

Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων